

הבדלה בין יום הזיכרון ליום העצמאות תשפ"ה

פרי גנך | מילים ולחן: יוני רועה

ליל כוכבים הסהר עלה
את שם יושבת בווה באפלה
שעה חולפת יום ושנה
ואת עדיין לו מחכה
שעה חולפת יום ושנה
עודך אובדת שבוייה באמונה.

את פרי גנך את תבקשי, מי לך יאמר ומי לך ישיב
מר כאבך רודפים הימים
נותרת לבדך רוצה להאמין
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב בחזרה.

בדומיה עוטפת התוגה
ובליבך נותרה המשאלה
שעה חולפת יום ושנה
ואת עדיין לו ממתינה
שעה חולפת יום ושנה
עודך זוכרת ולא מאמינה.

את פרי גנך את תבקשי...

את פרי גנך את תבקשי
מי לך יאמר ומי לך ישיב
מר כאבך רודפים הימים
נותרת לבדך רוצה להאמין
שהנה קרבה אותה השעה שבה הבטיח לשוב בחזרה,
שהנה קרבה אותה השעה
שבה הבטיח לשוב ולא שב.

קהלת ג

לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל-חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם:

עַת לְלֹדֶת	וְעַת לְמֹות	עַת לְטֹעַת	וְעַת לְעִקּוֹר נְטוּיעַ:	עַת לְהַרוֹג	וְעַת
לְרַפֹּא	עַת לְפָרוֹץ	וְעַת לְבָנוֹת:	עַת לְבָבוֹת	וְעַת לְשָׁחוֹק	עַת סְפֹד
וְעַת רְקוֹד:	עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים	וְעַת כְּנוֹס אֲבָנִים	עַת לְחַבֹּק	וְעַת לְרַחֵק	
מַחֲבֵק:	עַת לְבַקֵּשׁ	וְעַת לְאַבֵּד	עַת לְשָׁמֹר	וְעַת לְהַשְׁלִיךְ:	עַת לְקַרְוֵעַ
וְעַת לְתַפֹּר	עַת לְחַשֹּׁת	וְעַת לְדַבֵּר:	עַת לְאַהֲבַ	וְעַת לְשַׁנֵּא	עַת מְלַחֲמָה

וְעַת שְׁלוֹם:

אם נפחד לא נהיה ראויים להם | אביתר בנאי

מתוך: אם אתם קוראים את המילים האלה, המכתבים האחרונים של נופלי חרבות ברזל בעריכת שלמה קווס ורחלי פלנט-רוזן

הזעם שזה מעורר כלפי אלהים, כלפי המדינה ומנהיגיה, הפחד מפני הריק והייאוש. [...] כל כך עצוב. קורע את הלב. מרסק. מפחיד. [...] הזעם והפחד מסוכנים בעיניי הרבה יותר מאשר לקרוא ולבכות ולבכות ולבכות. לפגוש את הריק והספק ולהתיר אותם בדמעות ובשיתוף.

[...]

לא לסגור את הלב. זה יעשה את הכל הרבה יותר קר ומסוכן. האומץ והיופי האין-סופי הכרוך בכאב העצום, האכזרי והבלתי נתפס, רוצה בית בלב שלנו.

רוצה לשנות אותנו.

אם נפחד ולא ניתן להם מקום בלב שלנו, לא נוכל להיות ראויים להם. לא נוכל להשתנות. והם יישארו מחוץ לנו, מבודדים בכאבם, וכמו הכול היה לשווא.

[...]

על האדמה המדממת הזאת תקום חברת מופת. אנחנו מחוייבים לנופלים ולבני משפחתם שקורבנם לא יהיה לשווא. בשביל זה צריך לפתוח את הלב [...] לשפוך דמעות כמים ולהסכים לחיות ולפעול בעולם בלב פתוח ובשאיפה לשינוי, לאחווה ולשלום.

אל תפחד | מילים ולחן: אהוד בנאי

אל תפחד

אתה לא לבד

הייתה זו דקירה קטנה
זעזוע פתאומי ומהיר,
נכון, איבדת שליטה לרגע
לא היית מספיק זהיר

ועכשיו פעמוני אזהרה
מצלצלים בראשך
אתה רוצה לשכוח
להתחיל מהתחלה

אז תאמין שאם קלקלת
אתה יכול גם לתקן, כן, כן

אל תפחד

אתה לא לבד

אם יחזור שוב רגע הפחד
אבוא להושיט לך יד
תמיד אהיה קרוב אליך
לחבק במקרה שתרעד
ועכשיו פעמוני אזהרה...

אל תפחד

אתה לא לבד

אני לא מרשה לכם לשקוע בעצב | בן זוסמן ז"ל

מתוך: אם אתם קוראים את המילים האלה, המכתבים האחרונים של נופלי חרבות ברזל בעריכת שלמה קווס ורחלי פלנט-רוזן

רב סמל במילואים בן זוסמן מירושלים, לוחם הנדסה קרבית, נסע על דעת עצמו בצהרים של השבעה באוקטובר להילחם. היה עתיד להתגייס לשב"כ כשבוע לאחר מכן.

בדרכו באוטובוס כתב את מכתבו האחרון. בן נפל בקרב ברצועת עזה בדצמבר 2023. הותיר אחריו הורים, אחות ואח. בן 22 היה בנופלו.

"אני כותב לכם את ההודעה הזאת בדרך לבסיס. אם אתם קוראים את זה, כנראה שקרה לי משהו. כמו שאתם מכירים אותי, כנראה אין מאושר ממני כרגע. [...] אני שמח ומודה על הזכות שתהיה לי להגן על הארץ היפה שלנו ועל עם ישראל.

גם אם יקרה לי משהו, אני לא מרשה לכם לשקוע בעצב. הייתה לי הזכות להגשים את החלום והייעוד שלי ותהיו בטוחים שאני מסתכל עליכם מלמעלה ומחייך חיוך ענק.

כנראה שאשב ליד סבא ונשלים קצת פערים, כל אחד יספר על החוויות שלו ומה השתנה ממלחמה למלחמה. אולי גם נדבר קצת פוליטיקה, נשאל אותו מה דעתו. אם חס וחלילה אתם יושבים שבעה, תהפכו אותה לשבוע של חברים, משפחה וכיף. שיהיה אוכל, בשרי כמובן, בירות, שתייה מתוקה, גרעינים, תה, וכמובן העוגיות של אמא!!

תעשו צחוקים, תשמעו סיפורים, תפגשו את כל שאר החברים שלי שעוד לא ראיתם. וואלה? מקנא בכם. הייתי רוצה לשבת שם לראות את כולם.

[...]

אני אגיד את זה שוב, יצאתי מהבית בלי שבכלל זומנתי למילואים. אני מלא גאווה ותחושת שליחות ותמיד אמרתי שאם אצטרך למות הלואי וזה יהיה בהגנה על אחרים ועל המדינה.

ירושלים, הפקדתי שומרים, שיום יגיע ואהיה אחד מהם".

ספירת העומר

הנני מוכן/ה ומזמן/ה לקיים מצוות עשה של ספירת העומר, כמו שכתוב בתורה:
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבֵּיאֲכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפֶה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת
תִּהְיֶינָה: עַד מַחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם [ויקרא כג]
וַיְהִי גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּאֲנֶה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּאֲנֶהוּ [תהלים צ]
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבְיָא לְבַב חֲכָמָה.
היום תשעה-עשר יום שהם שני שבועות וחמישה ימים לעומר.

סדר ספירת השבי | שירלי צפת דוידאי

לשם יחוד קודש שא ברך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו
הנני מוכנה ומזמנה לקיים מצות עשה של ספירת הימים שעומדת לנו חובת מצוות פדיון
חטופים וחסופות, כמו שכתוב: " ופדויה ה' ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ושיגון נסו יגון ואנחה". (ישעיהו נ"א, י"א)
נברך: ברוכים נהיה ישראל על חובתנו ומצותנו לספר יום אחר יום את שבבים, ולקיים במהרה
מצות פדיון שבויים ושבויות.
היום 571 יום לחטיפתם האכזרית מביתם, שהם 81 שבועות וארבעה ימים למנון השבי.
יהי רצון מלפנינו, שבזכות ספירת הימים שספרנו היום תהיה טובתם בלבנו ובלב ראשינו
ויועצנו, ונפעל בלבו לפדיונם במסירות ובנחישות ובלב טהור, עד שישונו לביתם בבריאות
ובשלווה, במהרה בימינו, אמן.

קריאת שמות החטופים

שם		שם		שם	
עמרי מירן	41	יונתן סמרנו	21	אריאל קוניו	1
שגב כלפון	42	אביתר דוד	22	עידן שתיוי	2
עמירם קופר	43	יוסף חיים אוחנה	23	גיודי ווינשטיין	3
ליאור רודאיף	44	איתן לוי	24	גדי חגי	4
עומר נאוטרה	45	דוד קוניו	25	מתן צנגאוקר	5
תמיר נמרודי	46	טל חיימי	26	אבינתן אור	6
אריה זלמנוביץ	47	גיא אילוז	27	רן רני גואילי	7
גלי ברמן	48	גיא גלבווע דלאל	28	יאיר יעקב	8
זיו ברמן	49	מחמד אלאטרש	29	רום ברסלבסקי	9
איתי חן	50	רון אנגל	30	איתן הורן	10
עידן אלכסנדר	51	מקסים הרקין	31	ענבר הימן	11
אליהו מרגלית	52	מתן אנגרסט	32	איתן אברהם מור	12
נמרוד כהן	53	סהר ברוך	33	אביב אצילי	13
עפרה קידר	54	תמיר אדר	34	אוריאל ברוך	14
שי לוינסון	55	ביפין ג'ושי	35	אילן וייס	15
עוז דניאל	56	ג'ושוע לואיטו מולל	36	אלון אהל	16
דניאל שמעון פרץ	57	Nattapong Pinta	37	בר אברהם קופרשטיין	17
אסף חממי	58	Sudthisak Rinthalak	38	אלקנה בוחבוט	18
מני גודארד	59	Sonthaya Oakkharasri	39	דרור אור	19
		יוסי שרעבי	40	הדר גולדין	20

אחינו כל בית ישראל | מן הסידור

אַחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 הַנִּתְּוֹנִים בַּצָּרָה וּבַשְּׁבִיָּה
 הָעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בֵּיבֻשָׁה
 הַמְּקוֹם יִרְחַם עֲלֵיהֶם
 וְיֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרִחְוָה

תמיד יחבו לך | מילים ולחן: לאה שבת

הו ילד עבר זמן
וימאפלה לאורה
וימשעבוד לגאלה
השתא בעגלא ובזמן קריב
ינאמר אמן

נסעת לחפש רחוק מכאן
ואני מחכה לך

הו ילד שלי בעולם
ציפור אדם כמו כולם
מחפש את האופק

כל מטוס שטס בשמיים
כל כוכב מאיר בעיניים
מזכיר לי אותך
נחליאלי לפני הגשם
צרצרים בשעות הערב
תמיד יחבו לך

הו ילד כששקט
אני יושבת במרפסת לנגן
מנגינות געגוע

הו ילד תשתדל
להגיע לכאן מהר
ככה אני מבקשת בשקט, בשקט

כל מטוס שטס בשמיים...

תמיד יחבו לך, תמיד יחבו לך
תמיד יחבו לך, תמיד יחבו לך

קדיש אבלים

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרְעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי
דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

כולם: יהא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא. [כולם: בְּרִיךְ
הוּא] לְעֵלְמָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן: יהא
שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים, עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אהבה כזו | מילים ולחן: עידן רייכל

אהבה כזו כבר לא מוצאים

שמורים בלב שלי שנים

תמונות בין שקט, בין מילים

לב שבור הופך שירים

שתיקה הופכת לה למנגינה

אהבה כזו כבר לא רואים

הולכים לאט ואוחזים ידיים

בצידי השביל כולם עוברים

אוספים שברים, פיסות חיים

דמעות הופכות לשיר ומנגינה

כמו ירח מתמלא ומתרוקן

אתה קרב ומתרחק

אבל הלב שלי יוצא אליך

ושוב בורח שוב חוזר

אין יום אחד שיעבור בלי שאחשוב עליך

נזכור | רינה לבנון

נזכר את אחינו ואת אחיותינו, הנאמנים והנאמנות, האמיצים והאמיצות
שאבדנו בתוך אימת המלחמה.

נזכר את העינים הנוצצות, את החבוק החם, את הלב הבוטח,
את אלבומי התמונות, את ספרי החיים, את הבתים שנבנו בעמל רב ונשרפו ברגע.
את המשפחות האוהבות, את היופי, את התקווה,
את העינים המביטות אלינו נכונה.

תהא נפשן של ההולכות וההולכים מעמנו צרויה בצרור החיים,
וזכרון קשור אלינו בחוט דק של חיים,
כאגדת פרחי בר ומי גשם,
חצבים, שלוליות זהבות, שקדיות,
הרדופים ותות-עץ,
צחוק נשא על טיסת נדנדות,
לב פועם, עדינות וחקלה.

תהא נפשנו קשורה בנפשן, בזכרון עמוק ובהודיה,
ונבחר בחיים.

נזכר

ונבחר בחיים.

ביד הרכה המושטת,
בפס האור הדקיק של השחר,
בגבעול המפציע שוב,
בנשימת האדמה.

תפלה לשלום המדינה

צור ישראל וגואלו

ברוך נא את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאלתנו.
הגן עליה ברב חסדך, ופרש עליה סבת שלומך.
שלח אורך ואמתך לראשיה, לשופטיה ולנבחריה,
ותקנם בעצה טובה מלפניך,
למען ילכו בדרך הצדק, החפץ והישר.
חזק ידי מגיני ארץ קדשנו, והנחילים ישועה וחסים,
ונתת שלום בארץ, ושמחת עולם ליושביה.
האצל מרוחק על כל יושבי ארצנו.
פתח את לבנו להקשיב לכאבם של שכנינו ולתקוותם.
למדנו לחדש בטוב תמיד את מעשה בריאת המדינה.
הסר מקרבנו שנאה ואיבה קנאה ורשעות
וטע בלבנו אהבה ואחזה שלום ורעות.
וקים במהרה חזון נביאך: לא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה.
ונאמר: אמן.

סדר הבדלה

עזי וזמרת יה ויהי לי לינועה

ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:
ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:
ברוך אתה ה', אלוהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בחכמה, וברא בו יגון ואנחה וששון
ושמחה.

ברוך אתה ה' יוצר האדם.

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לקדש, בין אור לחשך, בין יגון לשמחה,
בין אכל ליום טוב ובין יום הזכרון ליום העצמאות. ברוך אתה ה' המבדיל בין קדש לקדש.

אָשָׁאל אֱלֹהֵי יִגְאָלָה שְׁבוּיִים | יוסף בן ישראל

אָסוּף זְרוּיִים	אָשָׁאל אֱלֹהֵי יִגְאָלָה שְׁבוּיִים
יִזְכוּ לַחַיִּים	בְּזָכוֹת מְכֻנָּה אֵב הַמּוֹן לַגּוֹיִם
כִּי הֵם רְצוּיִים	עַתָּה יִקְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ יְהוָה עַנּוּיִים
הוֹלִיד נְקִיִּים	בְּזָכוֹת אֲשֶׁר גָּלָה לַנְּהָרִים
	אַרְבַּע דְּגָלִים
	הֶלְכוּ גְאוּלִּים
	חֲנוּ בְּאֵלִים
יְהִיו קְנוּיִים	אֵל תִּמְסָרָה אוֹתָם בְּיַד בְּזוּיִים
שׁוֹמֵר פְּתָאִים	אֵתָהּ אֲשֶׁר תִּבְיֵט אֵלַי עַנּוּיִים
וּבְרוֹן וְהִדְרָה	נִעְלָה לְאַרְצֵנוּ בְּשִׁיר וְזִמְרָה
יִסְכָּה וְשָׁרָה	בְּזָכוֹת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָהּ גְבִירָה
נִעְקֵד כְּפָרָה	וּבְנָה אֲשֶׁר שָׁמַע בְּקוֹל גְּבוּרָה
כָּלֵם דְּחוּיִים	וַיְכַלֵּל בְּנֵי יַעֲקֹב שֶׁהֵם דְּחוּיִים
	נִבְחָר לְעוֹלָה
	קָרְבָן מֵעֵלָה
	נִפְדָּה בְּחֻמְלָה
גּוֹיִם שְׁנִיִּים	נִתְחַלְקוּ בְּנֵי שְׁנֵי חֻצִּים
תִּבְשִׁיל עֲשׂוּיִים	בְּרַף לְנִיבּוֹ עַל שְׁנֵי גְדִיִּים

חזון חדש | חן ארצי סרור

חֵיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִבְּאֵרִי. מִכְּפַר עֲזָה. מִשְׁדָּרוֹת. מֵאֲפָקִים. לְזָכֹר וְלֹא לְשַׁכַּח עַד לְיוֹם אַחֲרוֹן. לֹא כְּדִי לְהַזִּין אֶת הַפֶּחַד – לְהַפְּרֹךְ, כְּדִי לְכוֹנֵן אֶת הַתְּקוּהָ. עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזָקֵנוֹת בְּמִדְּשָׁאוֹת בְּאֵרִי, וּרְחוּבוֹת הָעִיר שְׁדָרוֹת יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מְשֻׁחָקִים. הַבְּתִים הַשְּׂרוּפִים יִצְבְּעוּ מִחֲדָשׁ, הַנִּירִים יִחְרְשׁוּ וְהַעֲגָבִנוֹת יִקְטְפוּ. הָאִיִּים הַקִּיּוּמִי יוֹסֵר. זוֹהִי לֹא נְבוֹאָה נְחֻמָּה, זוֹהִי תְּכֻנִית עֲבוּדָה.

שיר השיירה | מילים: עלי מוהר, לחן עממי יווני

בלשונות רבות מספור דיברנו וזה את זה כמעט בכלל שלא הכרנו
ומקומות רבים מאוד עזבנו ורק מקום אחד רצינו ואהבנו
ומקומות רבים מאוד עזבנו ואל הארץ, אל הארץ באנו.

ונמשכת שיירה מן המאה שעברה
רחוקים כבר היוצאים איכרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך בלי לראות את סוף הדרך
ועבשיו עוברים אנחנו לא שקטנו ולא נחנו
לא ימשיכו בלעדינו זוהי הרפתקת חיינו.

מגטאות ומחנות הגחנו אל הביצות ואל הישימון הלכנו
מקצות ערב, מרוסיה ופולניה
הדלקנו אור גם בדימונה גם בדגניה.
ומכל הגלויות ועם כל הבעיות
עם נוצר וארץ קמה ושפה אשר נרדמה
שוב התחילה מתעוררת ומדברת ומדברת
מסביב יהום הסער רב הקושי והצער
אבל יש על מה לשמוח יש עוד אומץ, יש עוד כח.

איך ישראל צומחת מסביבנו
היא חזקה יותר מכל חסרונותינו
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.
וגם הנגב עוד יהיה פורח
ועוד נדאג שהזקן יהיה שמח.

ונמשכת שיירה מן המאה שעברה
רחוקים כבר היוצאים איכרים וחלוצים
שעמלו עבדו בפרך בלי לראות את סוף הדרך
ועבשיו עוברים אנחנו לא שקטנו ולא נחנו
לא ימשיכו בלעדינו זוהי הרפתקת חיינו!

התקווה

כָּל עוֹד בְּלִבְבֵי פְּנִימָה
נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה.

עוֹד לֹא אָבְדָה תְּקוּנָתֵנוּ
הַתְּקוּהָ בֵּת שְׁנוֹת אֲלֵפִים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְשֵׁי בְּאֲרָצֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

מה נאוו | ר' שמעון בן נסים מבגדד

מֵה נָאוּוּ עָלֵי הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר שְׁלוֹם בְּבִנְיָן עִירָךְ.
קוֹל צוֹפִיךָ יִשְׂאוּ קוֹל רְנָה, הַתְּנַעֲרֵי מִתּוֹךְ מְגָנָה,
עֵין בְּעֵין תִּרְאֵי שְׂכִינָה וְשָׁבוּ בְּנֵיךָ לְגְבוּלָךְ.
לְשִׁבּוּיִים דְּרוֹר בְּשִׁיר וּמִזְמוֹר, אֶל בֵּית הַר הַמּוֹר יְהִי שְׁבִילָךְ.
סִלּוּ סִלּוּ אֶת הַמַּסְלָה, פְּצְחוּ רְנָנָה וַתְּהַלָּה,
יְבֹא מְבַשֵּׁר בְּלִשׁוֹנוֹ מֶלֶךְ, קוֹמֵי עוֹרֵי כִי בָּא אוֹרָךְ.
צְאֵי מִבְּקַל קְרִית עוֹבְדֵי בַל, כְּנוֹר וְנִבְּל אִזְ יְהִי שִׁירָךְ.
שׁוֹשׁ יְשִׁישׁוּ כָּל אֲבֵלֵי צִיּוֹן, לְבֹא לְחַסוֹת בְּצֵל הָעֲלִיּוֹן,
בְּנֵה אֲבָנָה לְךָ נוֹה אֶפְרַיִם, אֲכִין כֶּסֶף לְדָוִד מִלֶּכֶךְ.
שְׂאֵי עֵינֶיךָ וּרְאֵי בְּנֵיךָ, בָּאוּ אֵלֶיךָ לְאוֹר בְּאוֹרָךְ.
תַּחַת חֲשֵׁף אֲשִׁים לְךָ אוֹרָה, אִז מְצִיּוֹן תִּצַּא הַתּוֹרָה,
הִנֵּה גְדוֹל הוּא אִים וְנוֹרָא, בְּיוֹם שִׁימִי כֶּתֶר לְרֹאשֶׁךָ.
עַד מְתֵי כְּלָה יִפָּה וּמַעֲלָה, לְזָר בְּעוֹלָה כְּדֵל וְהִלָּךְ.
עוֹרֵי עוֹרֵי עֵדֶת יִשְׂרָאֵל, אֲחִישׁ אֲשַׁלַּח יְנוֹן וְגוֹאֵל,
וְגַם אֲקִים לְךָ חוֹמַת אֶרִיאל, זָכֵר אֲזַכֵּר חֶסֶד נְעוּרֶיךָ.

תודות:

מוסיקאים: מתוך הרכב "בעין מזרחית"; יובל אילוז, גל שטרן, נויה קיסלנסקי, אלון מרום

מנחות: הרבה גלית כהן קדם, הדס פסטר-בכר, איה פסטר-בכר, רינה גלפרין בר אור

הגברה: גל גרין

מאחורי הקלעים: מנהלת הקהילה הילה פלס האס, עמית בורקט